

GUSTAU

11 år

Præsident for
Raketbroderskabet

ASTRID

7 år

Irriterende
lillesøster

KENNED

11 år

Præsident for
Hell Boyz

SIMON

11 år

Testpilot for
Raketbroderskabet

STELLA

Alder: Ukendt

Ny pige i
klassen
(NB! Lugter
godt)

LAURITS

11 år

Prospect i
Hell Boyz

BENJAMIN

10 år

Mekaniker for
Raketbroderskabet

NICKLAS

11 år

Prospect i
Hell Boyz

MAGNUS

10 år

Chefforsker for
Raketbroderskabet

**ISABELLA-
VICTORIA**

11 år

Den smarteste
pige i Grødby
& nærmeste
omegn

PATRICK

11 år

Prospect i
Hell Boyz

OM GRØDBY...

Egentlig er der ikke så meget at sige om Grødby.

Hvis du elsker stille søndage, lange vandreture i skoven og lugten fra syrefabrikken (når vinden er i sydvest), så er Grødby lige byen for dig.

Men alt det er ved at ændre sig. Meget snart kommer der til at ske **STORE FORANDRINGER** i Grødby...

*Gustav & Raket-brøderskabet: Den grønne Pige
Bind 1 af i alt 10*

Skrevet af Frank Madsen. Illustreret af Sussi Bech
Copyright © Frank Madsen og Sussi Bech, 2014. All rights reserved.

Arbejdet er støttet med midler fra COPY-DAN tildelt af
Autorkontoen i Dansk Forfatterforening.

Kopiering fra denne bog er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst
mellem Undervisningsministeriet og COPY-DAN.

ISBN 978-87-997500-1-6

1. oplag, september 2014

Forlaget Eudor

www.eudor.dk (forlagsekspedition og onlinesalg)

Trykt hos Toptryk Grafisk, Gråsten.

Læs mere om Raketbrøderskabet på www.eudor.dk/raket

KALDER JORDEN! TØSELUS OG MYSTISKE FREMMEDE!

«Sidste rakettrin smidt!«
Gustav forsøgte at overdøve
motorlarmen: »Vi forlader nu
Jordens atmosfære! 28.000 kilo-
meter i timen! 29.000...«

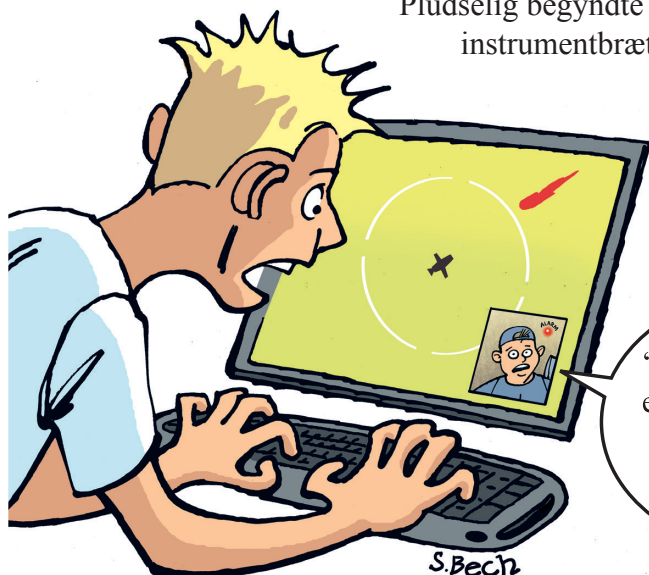
Simon grinede hånligt. Så hev han rattet
hårdt tilbage, og stødte gashåndtaget helt frem:
«DANGER! MAX SPEED!« blinkede instrumentpanelet!
«Så pas dog på, din sindssyge idiot!« råbte Benjamin hidsigt.
»Vi smadrer jo ind i Månen med den fart!
»Landing om T minus 300 sekunder! 295... 290...« råbte Gustav.
Benjamin så desperat Månen blive større og større gennem
rumkapslens vindue! Simon lo højt: «Wee-hah!
Lad os give den gamle blikdåse alt,
hvad den kan trække!«

De tre drenge blev presset tilbage i sæderne. Gustav følte det, som om hans kinder sad i nakken.

Pludselig begyndte den røde lampe på instrumentbrættet at blinke helt vildt.

Magnus tonede frem. Han styrede Jordstationen. Han var nemlig for stor til at være i rumkapslen:

“Her er Grødby! Her er Grødby! Kom ind, Måneraket! Skift kurs! Fare forude!”

Og ganske rigtigt! På radarskærmen blev en lille prik større og større i rasende fart! Og det var ikke Månen! »Det er et meteor! Vi flyver lige imod det!« grinede Simon.

»Skift kurs! Så skift dog kurs, din store idiot!« skreg Benjamin og kastede sig over Simon. »Jeg vil ikke dø herude!«

»Er det dig eller mig, der styrer den her raket?« hvædede Simon. Han gjorde sig bred, så hans krop dækkede styregrejerne. Men Benjamin havde fået et godt, solidt tag i Simons næsebor. Det klistrede lidt, men han holdt fast. Simon kvitterede med en spids albue i Benjamins øje!

»Hold op, I to!« råbte Gustav.

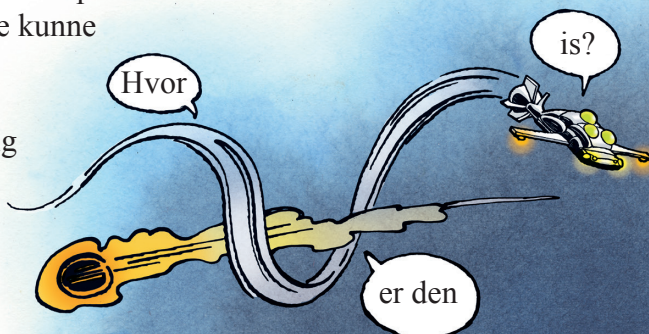
»Vi må gøre noget, inden det er for sent!«

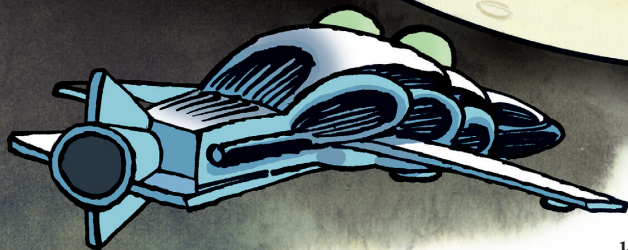

Gustav måtte have de to kamphaner væk fra styregrejerne i en fart. Men hvordan, uden selv at få bank? Han fik en ide! Han piftede højt og pegede ud ad rumkabinens vindue: »Se! Der er Isabella-Victoria fra klassen! Hun har ikke noget tøj på! Men hun har en KÆMPE vaffelis med!« Simon og Benjamin slap hinanden. De skubbede Gustav væk, så de kunne komme til at se.

Gustav kastede sig over rattet og fik skiftet kurs! Ikke et sekund for tidligt!

Helt tavse og
med hænderne i
hinandens næsebor
betragtede Benjamin og Simon
meteoret drøne videre ud i verdensrummet.
»Var DET Isabella-Victoria?« sagde Simon.

»Landing om T minus 25 sekunder!« skrattede Magnus.

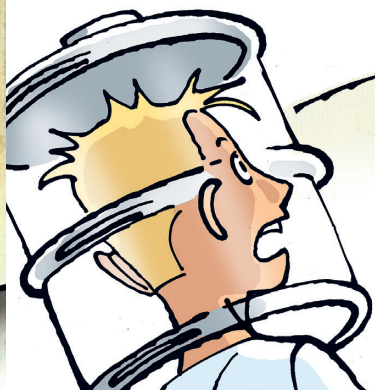
Månen tårnede sig op og langsomt udfyldte hele horisonten.

Gustav, Simon og Benjamin spændte sig fast i deres sæder. Nu

var det øjeblik kommet, de
havde arbejdet på i fire
måneder. Lige siden
de havde fået ny
fysiklærer i 6.A.

»3... 2... 1... Grødby,
vi har kontakt!«

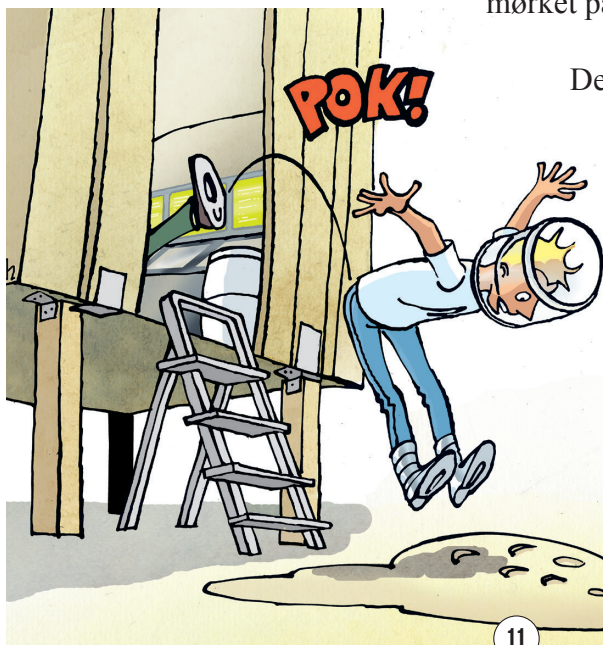
»Hot damn!« sagde Gustav
da han åbnede lugen og kiggede ud.

»Er du bange, Gustav? Skal du ha'
et par rene underbukser?«
råbte Simon inde fra
kabinen. Han var stadig sur

over, at han ikke var blevet valgt, da de havde stemt
om hvem, der skulle være den første skoledreng fra Grødby, der
satte sin fod på Månen.

»Et stort skridt for mig...« begyndte Gustav.

»Og et stort spark fra mig!« råbte Simon. Han gjorde en ende
på Gustavs tanker om, hvilke farer, der lurede i
mørket på Månen.

Det var først nu - netop som
han ramte jorden (altså
den på Månen) - at han
bemærkede de små,
regelmæssige fodspor,
nogen havde sat i det
fine strandsand.

De fodspor kendte
han alt for godt!
»Grødby! Vi har et
problem!«
sagde han.

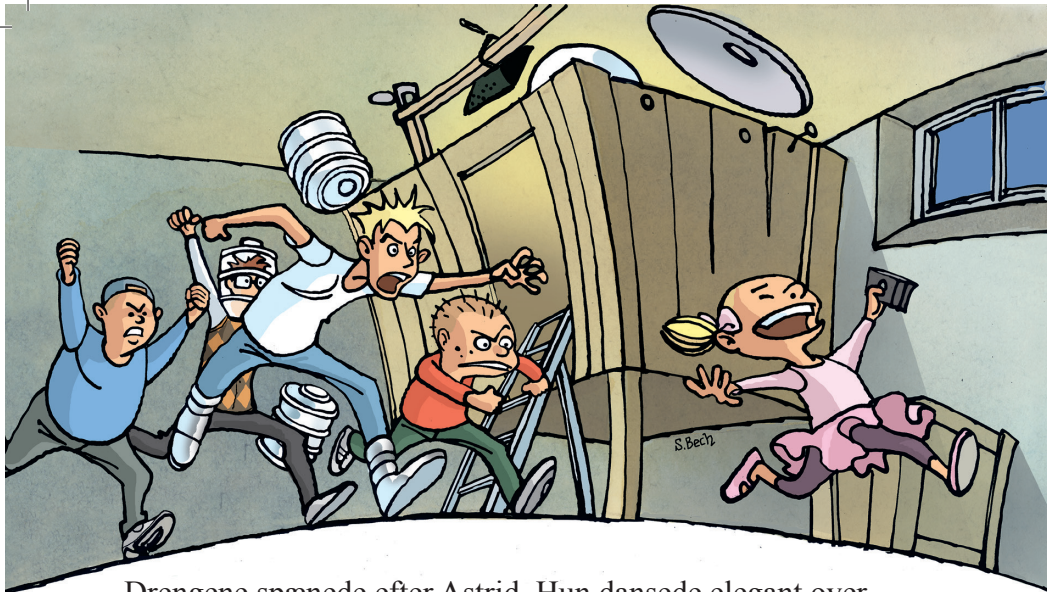
»Det er ikke min skyld!« klynkede Magnus. »Jeg var i gang med at filme jer. Pludselig stod hun bare hernede i kælderens!« Han tilføjede, nærmest for at glatte ud: »Jeg tror faktisk, vi har alle scenerne! Vi kan klippe mission traileren hjemme hos mig i morgen. Så kan vi vinde NASAs filmkonkurrence på Youtube!«

Astrid kiggede på de fire drenge. Så slog hun en hård latter op: »Hold kæft, hvor ser I åndssvage ud! I har hugget mors støvler! Og stukket jeres dumme grødhoveder i vandbeholderne fra fars arbejde! Bare vent, til de hører, at I har leget herovre i det gamle, tomme hus, hvor ingen må komme!«

Så fik Astrid øje på det videokamera, hun havde fået i julegave!

»NEEEJ!« råbte de fire drenge i kor. Men inden de kunne nå at gøre noget, var hun stukket af med alle deres filmoptagelser.

»Fang hende!« råbte Simon.

Drengene spænedede efter Astrid. Hun dansede elegant over kabler og ledninger. Drengene snublede. Lyset gik ud.
»Hahaha! Taber-nørder! I kan ikke fange mig! I kan ikke fange mig!« Astrids stemme lød triumferende i mørket.
»Hun er ved kældertrappen!« råbte Gustav. »Fang hende! Hun har alle vores filmoptagelser!«

I samme sekund hørte de lyde udenfor!
En bil bremsede hårdt op foran huset. Bildøre smækkede. Tunge skridt i gruset og dybe stemmer.
Astrid og drengene blev ildrøde i hovederne!

»Herre! Ter var lyz i gælderens li'e før!« sagde en uhyggeligt gnæggende stemme. Den afsluttede hvert ord med en tørt raslende piben.

Gustav åbnede forsigtigt kældervinduet på klem. Udenfor huset stod to mørke skikkelser. En stor, sort bil holdt bag dem. Ham, der gnækkede, var en lille kroget skikkelse. Med noget, der lignede en stor rygsæk på nakken. Den anden var stor og bred over skuldrene. I bilen sad en tredje, spinkel skikkelse. Helt stille uden at røre sig.

Var det politiet? Ville de nu blive sat i fængsel? Eller var det ejeren af huset? Var han pludselig vendt hjem? Hvad ville han sige, når han opdagede, at hans kælder var propfuld af børn? Børn, der ikke måtte være der.

»Sludder, Igor! Ejendomsmægleren sagde, at huset har stået tomt i årevis!« brummede manden med de brede skuldre.

Drengene og Astrid holdt åndede lettet op.

Men så tilføjede han:

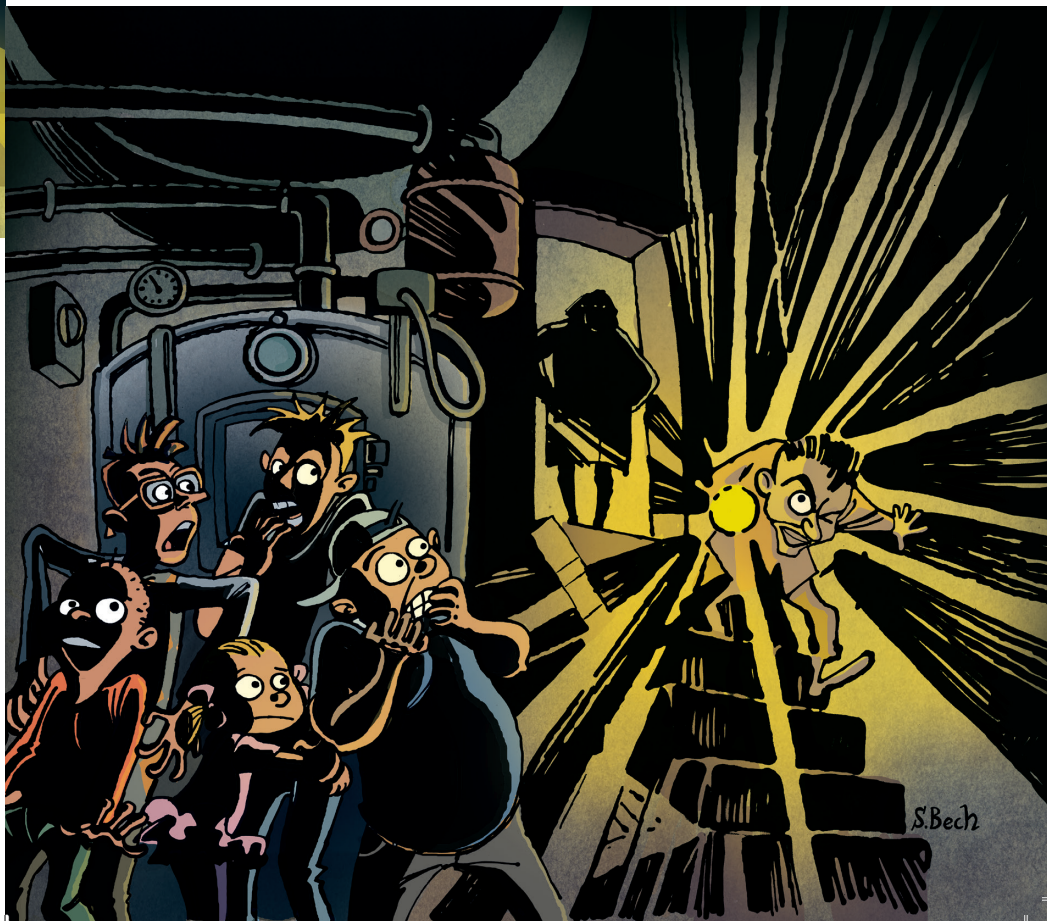
»Dette gamle hus er det perfekte skjulested, indtil vores plan er klar! Her kan vi undgå at blive opdaget! Lad os gå indenfor, inden nogen ser os!«

Drengene følte blodet stige til deres hoveder!

En nøgle blev stukket i den rustne lås. Husets hoveddør gik op for første gang i årevis med en lang, klagende lyd. De fremmede var inde i huset!

»De kommer herved! De kommer herved!« jamrede Magnus.

Drengene famlede febrilsk i mørket efter et gemmested. Så blev kælderdøren åbnet. En lyskegle oppe fra døren fejede søgende ned i mørket:

»Herre! Tet var hernede, ter var lyz!«

Børnene holdt vejret, mens de prøvede at gemme sig bag en kasse. Gustav mærkede en klam hånd i sin. Det var Astrids.

»Men der er slukket nu! Kom op derfra. Vi har ikke tid til det pjat!« brummede manden med de brede skuldre utålmodigt.

»Ter må være røget en... hvad er tet nu, de galder det..? En zikring!« De hørte manden med den pibende stemme snuse ivrigt til kælderluften: *»Og tet er zket for nylig, herre! Her tufter af zvovl, ligesom terhjemme!«* Så forsvandt han op ad trappen med langsomme, slæbende skridt. Døren smækkede i. Børnene sad tilbage stive af rædsel. Hvad var det her for mennesker? *»Jeg er skredet!«* I ét spring var Simon henne ved kælder-vinduet, i gang med at møve sin krop gennem vinduesåbningen.

»Vi... vi skal have grejet med!« peb Magnus. »Far bliver stiktosset, hvis hans bærbare ikke...«

Men nu gik hoveddøren gik op. En lang klagende lyd. Stemmer, der kom ud fra det gamle hus.

»Spæææn!« råbte Simon og løb ud i den mørke have. »Vent på os, din idiot!« råbte Benjamin og kravlede efter. Gustav og Astrid hjalp Magnus ud gennem vinduet. Nu løb de alle i fuld fart væk fra det gamle hus - og de mystiske fremmede!

Benjamin, Simon, Magnus og Astrid var allerede på vej op ad stigen over havemuren. Da hørte Gustav en metallisk glammen oppe fra huset. Den kom nærmere!

»Kom nu!« råbte Simon oppe fra muren. »Er du groet fast?«

»Vent lidt!« sagde Gustav og kneb øjnene sammen.

Nu kunne han i mørket kunne se to sorte skygger komme lige imod ham! Med noget, der lignede gloende øjne og sølvtænder!

Gustav spændede op ad stigen! Hans venner greb ham. Og hjalp ham over muren.

»Hvad var det?« sagde Simon.

Gustav sagde ingenting. Hans hjerte hamrede stadig.

»De har vagthunde! Hvordan får vi nu computeren tilbage?

Min far slår mig ihjel! Og min mor giver mig stuearrest!«

Magnus var på grådens rand. Han forestillede sig, når hans far næste morgen kiggede i sin mappe på kontoret - og fandt en madkasse, to brugte nullermænd men ingen pc.

»Slap dog af, mand!« sagde Simon. »Du henter den da bare i morgen efter skole! Så er hundene og de mystiske fremmede nok kørt igen!«

»Det vigtigste er, at vi fik kameraet med alle optagelserne med ud!« sagde Gustav. »Vi kan stadig nå at vinde konkurrencen!«

Alle kiggede på Astrid.

Hun kiggede på dem.

»Hvad glori på? Jeg kan ikke huske alting! Det var JER, der lånte mit kamera uden at spørge!«

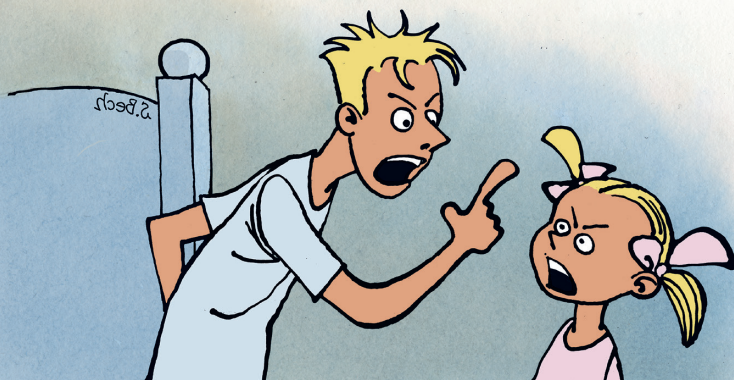
»Suk! Vi må hente computeren OG kameraet i morgen!«

sagde Gustav så.

Børnene skiltes. Gustav og Astrid løb hjemad. Det var blevet sent.

»Far og mor ser sikkert tv endnu! Vi klatrer ind ad vinduet til mit værelse!« sagde Gustav.

»Det her siger du ikke noget om til far eller mor! Forstået?«

»Det kommer da helt an på...«

»På hvad?«

»På om der må være piger med i jeres dumme klub!«

Gustav blev rød i hovedet. Gu' ku' der ej være nogen dumme piger med i Raketbroderskabet! Men han måtte vinde tid, indtil broderskabets øverste ledelse kunne samles. Og beslutte, hvad man stillede op med »Problemet Astrid«.

»Du kan være med...
på PRØVE!«

»Okay! Godnat!«
Astrid spurtede over
loftet til sit eget
værelse.
Gustav børstede
tænder og gik i
seng.

Han var næsten
faldet i søvn, da
han så meteoret!

